

Constance ontdekkingsreis van Ben van Roosmalen (KSE)

Van hamermolen naar windmolen

Technisch consultant Ben van Roosmalen trok op 1 december de deur van KSE in Bladel achter zich dicht. Daarmee sluit hij een carrière van ruim dertig jaar in de diervoederindustrie af. Van Roosmalen blijft verbonden met molens. Hij is inmiddels in opleiding voor vrijwillig molenaar op de molen van Hapert.



De Alfra-weegschaal zal Ben van Roosmalen ook na zijn pensionering blijven herinneren aan zijn carrière bij KSE Alfra.



De mais dat op de molen van Hapert wordt gemalen, wordt geleverd door een van de diervoederrelaties van Ben van Roosmalen.

Ben van Roosmalen begon zijn carrière in 1987 bij Stork Alfa als PLC programmeur. Na de overname door KSE trad hij daar in dienst, om er ook nooit meer weg te gaan. Tot 1 december 2021, de officiële datum van zijn pensionering. “Ik ben op de kop af 34 jaar in dienst geweest”, vertelt Van Roosmalen. Hij blikt terug op een mooie tijd, waarin hij verknocht raakte aan de diervoederindustrie in binnen- en vooral ook buitenland. “Toen ik in dit vak begon, had ik niks met diervoeders en wist niet van het bestaan van hamermolens. De enige molen waarmee ik wel iets mee had, was de wind aangedreven korenmolen. In de standaardmolen in Geffen hebben we destijds onze trouwfoto’s gemaakt”, lacht de technisch consultant.

Techniek

Van Roosmalen heeft een hart voor techniek, meer in het bijzonder voor de automatisering. Na de middelbare vakopleiding, volgde hij de hbo-opleiding in de avonduren. Overdag werken, 's avonds dook hij in de studieboeken om zich verder te bekwamen in programmeren. “Eind jaren 80, begin jaren 90 zette de automatisering in de fabriek verder door. Ons vak veranderde”, herinnert de consultant zich.

Een van de memorabele automatiseringsklussen voor Van Roosmalen en zijn collega's, was het ontwikkelen van geautomatiseerde doseerschouwen. “Die hebben een ritme, de zogenaamde openstand en slag. Dat ritme hebben we vertaald naar een algoritme en vervolgens omgezet in Javascript. Zo ontstond ons eerste geautomatiseerde doseersysteem ‘ODR’. Handmatige instellingen behoorden daarmee tot het verleden. Het systeem is in 1995 geïnstalleerd bij een Deense klant. En het mooie is: het draait nog altijd tot grote tevredenheid op een heel oude machine.” Destijds is overwogen om patent aan te vragen voor het systeem. Daarvan is afgezien. “We hebben het algoritme zo gemaakt, dat alleen wij het kunnen lezen.”

Voer

Menig voerfabriek heeft Van Roosmalen van binnen gezien. “Ik vond het ook altijd belangrijk om zelf door de fabriek te lopen en van de mensen op de werkvloer te horen hoe de dingen gaan en wat er wel of niet werkt.” Uit ervaring weet de consultant dat de informatie vanaf de werkvloer niet altijd volledig doorkomt bij degenen die beslissingen nemen over aan te schaffen apparatuur, automatisering- of procesaanpassingen.

“Door een keer op de stoel van de operator te gaan zitten, te zien wat hij ziet, hoort en voelt en te ervaren hoe hij werkt, kun je een beter advies geven aan de klant.”

Hoewel hij bij de start van zijn loopbaan geen affiniteit had met voer, maakte hij zich die kennis wel eigen. “Om goed weeg- en doseeradvies te kunnen geven, moet je het proces snappen. Je moet weten welke stoffen worden verwerkt, in welke hoeveelheden en welke eigenschappen die stoffen hebben”, motiveert Van Roosmalen. Mede door zijn kennis en inzicht werd de basis gelegd voor het ijkwaardig maken van de bulkwegers, met een stuk software dat door NMI is goedgekeurd. “Dat soort aspecten zijn belangrijk om jezelf mee te kunnen ontwikkelen en enthousiast te blijven over wat je doet. Op die manier groei je ook mee met het bedrijf.”

Verandering

In de loop van de tijd veranderde de rol van Van Roosmalen. Na een periode als programmeur, werd hij aangesteld als teamleider. Vervolgens werd hij projectmanager en sinds 2008 vervulde hij de rol van technisch consultant. Zijn kennis >>



Ben van Roosmalen is twee keer per maand op de molen van Hapert te vinden als vrijwillig molenaar.

en kunde van de voorgaande jaren kwamen samen in deze functie. Kennis van machinebesturing, database en processtromen en elektrotechniek en de combinatie daarvan bracht Van Roosmalen mee in zijn adviesgesprekken. "Ik ben niet echt een verkoper, maar vooral een adviseur. Samen met de klant zoeken naar de juiste oplossing voor zijn probleem, daarin schuilt mijn kracht."

Deze kwaliteit bracht Van Roosmalen bij diervoederproducenten over de hele wereld, meestal samen met een van de collega's van verkoop. "Mijn technische kennis in combinatie met de ervaring als programmeur, maakt dat ik de situatie vaak net even anders benaderde. Dat leverde soms oplossingen op die net niet standaard waren, maar wel precies dat boden waar de klant om vroeg." Van Roosmalen heeft het gevoel dat zijn loopbaan een constante ontdekkingsreis is geweest. "Voortdurend waren er nieuwe uitdagingen. Goedkoper is daarin een belangrijke drijfveer geweest in de sector, maar ook inspelen op vernieuwing in automatisering of voersamenstellingen."

Oplossen

Voor de consulent geldt wel de stelregel 'niet alles wat kan, hoeft of moet'. "Bij

het geven van het advies houd ik wel rekening met de mogelijkheden ter plaatse. Als je een systeem inbouwt, moeten de medewerkers er wel mee overweg kunnen. State-of-the-art automatisering heeft geen meerwaarde als er geen personeel is om dat te bedienen."

Die beperkingen zijn tegenwoordig minder groot dan vroeger realiseert Van Roosmalen zich. "Vroeger moest je echt ter plaatse problemen in de automatisering oplossen. Tegenwoordig kunnen we op afstand inbellen en de klant helpen om problemen op te lossen. Dat is zeker een enorme vooruitgang geweest van de afgelopen jaren." Die technologie heeft zich ook volop bewezen in coronatijd, waarin reisbeperkingen het onmogelijk maakten klanten fysiek te bezoeken.

Overdracht

Hoewel zijn pensioengerechtigde leeftijd al langer een punt op de horizon was, zorgde de coronapandemie ook voor reflectie bij Van Roosmalen zelf. "Ik kon niet reizen en moest werken vanuit thuis. Zoveel thuis zijn, had ik eigenlijk nog nooit gedaan. Verrassend genoeg beviel het samenzijn mijn vrouw en mij goed." Bovendien hielp die periode hem bij wat hij het allermoeilijkst vindt: afstand nemen en verantwoordelijkheid overdra-

gen. "Mijn opvolger Bart van den Brand is een jaar geleden in dienst gekomen. We hebben in die tijd veel samen kunnen optrekken en ik heb het vertrouwen gekregen dat het goed komt, ook als ik niet aan het stuur zit."

Gelukkig voor Van Roosmalen gingen de grenzen net op tijd weer even open om samen met Van den Brand nog een afscheidstournee langs belangrijke klanten te doen. Vooral aan een laatste bezoek aan Scandinavië bewaart hij goede herinneringen. "Die regio kom ik altijd graag. Misschien wel omdat mijn eerste project een klus in Noorwegen was."

Molen

De banden met KSE zijn nog niet verbroken, verzekert Van Roosmalen. "Voor vragen kunnen ze bellen", grapt hij. Zelf zal hij nu en dan ook nog wel eens door de deur komen. Al was het maar om de mais te halen, die hij daar heeft opgeslagen. Elke eerste en derde zaterdag wordt die mais gemalen op de molen van Hapert waarvoor Van Roosmalen in opleiding is als vrijwillig molenaar. Om dat diploma te behalen, moet hij voldoende uren draaien op de molen. Zowel in Hapert, als ook op collega-molens. "De huidige molenaar heeft glutenallergie. Hij liet de molen wel draaien, maar maalde niet. Ik heb via mijn diervoedernetwerk mais geregeld. Nu kunnen we dus weer echt graan malen."

Daarnaast steekt Van Roosmalen veel tijd in eventuele reparaties die nodig zijn om de molen te behouden. In maart 2022 hoopt hij het officiële molenaars-examen te kunnen doen. "Als ik dat haal, mag ik de molen voortaan zelf bedienen." Enkele van zijn KSE-relaties hebben al aangegeven een bezoek te zullen brengen aan de molen als dat zo uitkomt, bijvoorbeeld als ze in Nederland zijn voor een bezoek aan de Victam. "Het lijkt me leuk hen hier te ontvangen als molenaar van de molen van Hapert."